

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10568/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драган Стојанов, адвокат из ..., против противника предлагача Града Врања, кога заступа Градско правобранилаштво Града Врања, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 223/25 од 31.03.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 223/25 од 31.03.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Р1 71/2023 од 16.01.2025. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсано земљиште кп бр. .. површине 473 м², породични стамбени објекат према стању код РГЗ - СКН у Врању површине 182 м² и оградни зид са металном капијом, уписане у ЛН бр. .. К.О. Врање 1, по решењу Градске управе Града Врања – Одељења за урбанизам и имовинско-правне послове и комунално-стамбене делатности број 465-33/2921-08 од 07.09.2021. године, од ранијег власника АА из ..., улица ... број .., па је одређена накнада у укупном износу од 20.672.963,00 динара и обавезан Град Врање да предлагачу тај износ исплати са законском затезном каматом почев од дана доношења решења 16.01.2025. године до исплате. Ставом другим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу исплати трошкове на име поступка у износу од 545.988,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке па до исплате.

Виши суд у Врању је, решењем Гж 223/25 од 31.03.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Врању Р1 71/2023 од 16.01.2025. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408, у вези члана 420. став 1. и став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 ... 48/88 и „Службени гласник РС“, бр. 46/95... 14/2022) па је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновани су наводи ревизије противника предлагача о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, имајући у виду да суд своју одлуку није засновао на недозвољеним располагањем од странака (члан 3. став 3. ЗПП), нити је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда на коју ревидент у ревизији неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Градске управе Града Врања – Одељење за урбанизам и имовинско-правне послове и комунално-стамбене делатности број 465-33/2021-08 од 07.09.2021. године, усвојен је поднети предлог У 218/20-4 од 02.06.2021. године предлагача, Градског правобранилаштва у Врању и потпуно експроприсана, уз накнаду у циљу изградње објеката у области спортско-рекреативне инфраструктуре у насељу „Тулбе“ у Врању у корист и за потребе корисника експропријације Града Врања, непокретност предлагача, кп бр. .. и то: грађевинско земљиште, породично-стамбени објекат и оградни зид са металном капијом, све уписано у ЛН бр. .. К.О. Врање 1. У управном поступку није постигнут споразум странака о накнади. У парничном поступку, вештачењем од стране судског вештака грађевинске струке Слађане Коцић из ... утврђено је да тржишна вредност експроприсаних непокретности износи 20.672.963,00 динара. Пошто је противник предлагача изнео примедбе на налаз тог вештака, други вештак грађевинске струке Момчило Антић је у налазу од 25.11.2024. године дао мишљење да тржишна вредност предметних непокретности износи 21.351.880,00 динара. Предлагач је прихватио висину новчане накнаде према тржишној вредности непокретности датој у налазу и мишљењу судског вештака Слађане Коцић из ..., односно прихватио је нижу вредност за исплату.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су висину накнаде за експроприсане непокретности предлагача одредили применом одредбе члана 41. – 43. Закона о експропријацији, налазећи да није било потребно да се одреди треће вештачење због пристајања предлагача да му буде исплаћена новчана накнада према нижој тржишној вредности одређеној првим вештачењем будући да је други вештак дао вишу вредност непокретности.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 42. став 1. Закона о експропријацији („Службени гласник Републике Србије“ број 53/95 ... 106/16), прописано је да се накнада за експроприсано пољопривредно земљиште и грађевинско земљиште одређује се у новцу, према тржишној цени таквог земљишта, ако законом није другачије одређено. На основу одредбе става 2. истог члана Закона, висина накнаде у новцу за експроприсане

непокретности одређује се по тржишној цени према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, а ако споразум није постигнут, према околностима у моменту доношења првостепене одлуке о накнади.

У конкретном случају, нижестепени судови су правилно предлагачу новчану накнаду за експрописане непокретности признали на основу налаза и мишљења судског вештака Слађане Коцић из ... имајући у виду да се њен налаз, у битном, не разликује од налаза и мишљења другог судског вештака који је такође вештачио у овом предмету, Момчила Антића, при чему је он утврдио виши износ новчане накнаде за предметне непокретности, а предлагач је прихватио да му се исплати накнада у нижем износу. С тим у вези, указивање ревидента да је његов предлог за одређивање новог вештачења одбијен није од утицаја на одлучивање. Слободна оцена доказа подразумева и слободу избора доказних средстава. Не ради се о ускраћивању права на расправљање када суд одбије да изведе предложени доказ. Такву одлуку суд доноси јер он руководи главном расправом, а у поступку се изводе они докази и утврђују оне њенице које су битне за одлучивање о захтеву. Супротно поступање суда било би противно начелу економичности прописаном у одредби члана 10. Закона о парничном поступку.

Правилна је и одлука о трошковима јер је донета правилном применом одредбе члана 154. и 155. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**